

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. Велико Търново, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДАНИЕЛ ЙОРДАНОВ**

при участието на секретаря **ВАНЯ ИВ. ФИЛИПОВА**
като разгледа докладваното от **ДАНИЕЛ ЙОРДАНОВ** Административно наказателно дело № 20224110201215 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „***“, представлявано по пълномощие от адв. *** от ВТАК, против Наказателно постановление № 2022-1739-023-000008 от 16.09.2022 г. на Началника на РУ Велико Търново при ОДМВР Велико Търново, с което за нарушение на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС /Закон за защита от шума в околната среда/ и на основание чл. 34а, ал. 1 от с.з. на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лева. Претендира се неговата отмяна с оплаквания за незаконосъобразност.

В съдебно заседание, чрез своя пълномощник, дружеството поддържа жалбата си, като претендира и разноси.

Въззиваемата страна, чрез процесуалния си представител, моли съда да потвърди атакуваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Също претендира разноси.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

С Акт за установяване на административно нарушение № 2022-1739-023-000008 от 04.07.2022 г., инициирал настоящото административно-наказателно производство, служители на РУ Велико Търново при ОДМВР Велико Търново констатирани нарушение на

разпоредбата на чл. 16 а, ал. 2 от ЗЗШОС, извършено от дружеството-жалбоподател и изразяващо се в това, че на 25.05.2022 г., около 00:10 часа, в гр. Велико Търново, ул. „Марно поле“ № 2 Б, озвучавало с музикална уредба от обект снен бар „КАПО КОКТЕЙЛ И БАР“ – гр. Велико Търново, ул. „Марно поле“ № 2 Б, обект в областта на услугите, разкрит и разположен в зона предназначена за жилищно строителство.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в отсъствието на представляващия дружеството, тъй като не е установен на адреса си. Същият е надлежно връчен и подписан с отбелязване, че по-късно ще се представят възражения. Такива не се последвали.

Въз основа на АУАН е последвало и издаването на обжалваното наказателно постановление, в което наказващият орган е възпроизвел описаната в акта фактическа обстановка, подвел е нарушението под санкционната разпоредба на чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС, налагайки на дружеството - жалбоподател имуществена санкция в размер на 3 000 лева.

Към преписката са приложени доказателства за компетентността на контролния и административно наказващ органи да издават съответно АУАН и НП по ЗЗШОС.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че процесното заведение са намира на територия отредена за „жилищно строителство“, като обектът е с работно време от 06:00 до 23:00 часа.

Разпитаните по делото полицейски служители потвърждават по един категоричен начин направените с АУАН констатации. На посочената дата е посетен адреса след получен сигнал от оперативния дежурен за нарушаване на нощната тишина. При пристигане на място пред заведението е установено, че същото било с отворени прозорци и от него се чувала силна музика от озвучителна уредба.

Представени са и доказателства, че процесното нарушение не се явява изолиран случай, като обекта е посещаван многократно във връзка със сигнали за нарушаване на нощната тишина. До управителя на дружеството е отправено писмено полицейски разпореждане да спазва разпоредбите на закона и работното време на заведението.

Според свидетеля М., заемащ длъжността барман към дата на проверката, шефът не позволявал силна музика и диджея бил предупреден същата да е умерена, за да няма проблеми. Допуска, че е възможно шумът да е било по-висок.

Горната фактическа обстановка съдът изведе след анализ на приобщените и относими към делото гласни и писмени доказателства.

С оглед на установено се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е от надлежно легитимирано лице, в законоустановения срок, пред компетентния да се произнесе съд. Разгледана по същество е неоснователна.

В хода на административно наказателното производство, чийто заключителен акт е ревизираното НП, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които

да водят до отмяна на това основание. От процесуална гледна точка АУАН и издаденото въз основа на него НП са законосъобразни, издадени са от компетентни лица, в законоустановените срокове и притежаващи необходимите реквизити – чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, поради което съдът не възприема оплакванията на жалбоподателя в тази насока. Видно от установеното по делото и в АУАН, и в НП, са описани обстоятелствата при които са извършено нарушението – място, време, както и съставомерните признаци на самото нарушение, представени са и доказателствата, подкрепящи административното обвинение.

Наказателно постановление е издадено от компетентен орган /оправомощен да издава НП със заповед № 81213-829 от 23.07.2019 г. на Министъра на вътрешните работи/ в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. В чл. 19, т. 2 от ЗЗШОС изрично е дадена възможност на министъра на вътрешните работи или определени от него длъжностни лица да осъществяват контрол за спазване на чл. 16а, ал. 2 и ал. 3 от ЗЗШОС. В случая актосъставителят и наказващият орган са оправомощени с цитираната заповед на основание чл. 19, т. 2 от ЗЗШОС, вр. чл. 36 и чл. 37 от ЗЗШОС.

Не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, поради нарушение на разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. В случая действително е допуснато изготвяне на акта в отсъствието на представляващия дружеството, но това нарушение не е съществено. В случая не е имало спор по фактите и на последния е била дадена възможност да се запознае със съдържанието на акта, след връчването му, да направи своите възражения и да ангажира доказателства в предвидения от закона срок. Както тогава, така и по-късно - в седмодневния срок за възражение, жалбоподателят не се е възползвал от правото си да възрази по акта.

Изготвянето на АУАН от лице което не очевидец на нарушението не съставлява процесуално нарушение, доколкото в същия се вписани двама свидетели, които са присъствали при извършване и установяване на нарушението.

Не е допуснато и нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 3 от ЗАНН, тъй като с разписката за връчване на НП дружеството е уведомено за правата му по чл. 79б от ЗАНН.

По същество: Съгласно чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС се забранява озвучаването от обекти по ал. 1 (за производство, съхраняване и търговия и на обекти в областта на услугите разкрити и разположени в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение, както и в жилищни сгради с повече от едно жилище и сгради със смесено предназначение) и на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от 23:00 до 8:00 часа. За установяване на нарушението е необходимо да се докаже, че жалбоподателят извършва озвучаване от обект, разположен в територии, предназначени за жилищно строителство, за времето от 23:00 до 08:00 часа. В АУАН и НП са описани всички относими към това нарушение обективни признаци. Посоченото е, че дружеството-жалбоподател, което стопанисва и управлява обект заведение, разположено в зона, предназначена за жилищни нужди, около 00.10 часа, озвучава с музикална уредба от обекта.

Според легалната дефиниция на пар. 1, т. 24 от ДР на ЗЗШОС "зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение" са зоните и териториите по смисъла на наредбата по чл. 13, ал. 1 от Закона за устройство на територията.

По арг. от пар. 3 от преходните и заключителните й разпоредби на основание чл. 13, ал. 1 от ЗУТ е приета Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони. Процесното заведение са намира в центъра на гр. Велико Търново, което е зона, предназначена за жилищни нужди. Ето защо е изпълнено първото изискване от фактическия състав на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС. На второ място е необходимо да се установи, че от обекта се извършва "озвучаване". Съгласно пар. 1, т. 22 от ДР на ЗЗШОС "Озвучаване" е излъчване на звук в околната среда, предаван чрез механични и електронни озвучителни средства и/или чрез гласово звукоизвличане и пеене. Полицейските служители са посетили на място търговския обект, като при приближаването до него са установили, че се предава звук от озвучителна техника в него, т.е. съдът приема, че по делото се доказва, че от заведението е осъществено излъчване на звук в околната среда. В случая актосъставителят е отразил "озвучаване" по смисъла на пар. 1, т. 22 от ДР на ЗЗШОС. Необходимо е да се отбележи, че нарушението по чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС се извършва чрез всякакво излъчване на звук в околната среда, предавано от търговския обект. Този извод произтича от самия текст на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС и от пар. 1, т. 22 от ДР на ЗЗШОС. Ето защо, за съставомерността на нарушението е без значение какви са съответните нива на шум в обекта. В тази връзка е и Наредба № 6 от 26.06.2006 г. за показателите за шум в околната среда. Спазването на наредбата е предпоставка за откриването на търговски обекти в рамките на жилищни територии – арг. от чл. 16 б, ал. 1 от ЗЗШОС. Това не означава, че се изключва възможността от въпросния обект да се излъчва шум по смисъла на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС. Налага се извод, че разпоредбата на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС има самостоятелно значение и не е било необходимо да се измерва точното ниво на шума. По делото се доказват и другите елементи от състава на нарушението. Установява се, че озвучаването е осъществявано от търговския обект. Шумът е навлязъл в околната среда и е възприет от полицейските служители дори извън заведението. За състава на нарушението е било достатъчно да е било налице озвучаване при наличие на другите обективни признаци. Не е елемент от състава този шум да се е чувал извън търговския обект. Достатъчно е, че е било налице озвучаване от обект в областта на услугите от източник в обекта, като се разпространява шум в околната среда. Установен е и часът на нарушението, който попада в часовия диапазон по чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС.

Доколкото в настоящият случай е санкционирано дружеството търговец за неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на неговата дейност, в хипотезата на чл. 83 от ЗАНН, не се явява необходимо да се констатира виновно поведение на определено лице, а е достатъчно да е налице неизпълнение на задължение към държавата при осъществяване дейността на търговеца, т.е. да се установи фактът на извършване на нарушението. В този смисъл ирелевантни са и причините довели до допускане на

нарушението, в това число и отношенията между управителя и служителите на дружеството.

След като са установени всички елементи от състава на нарушението, то за същото правилно е наложена санкция на дружеството-жалбоподател.

Съдът намира, че в случая е неприложима и разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. При определяне на маловажните случаи при административните нарушения съгласно ТР № 1 от 12.12.2007 г. на ВКС по н. д. № 1/2007 г., ОСНК следва да се съобрази чл. 93, т. 9 от НК, съгласно която разпоредба маловажен случай е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Като се вземе предвид високата значимост на обществените отношения, свързани със здравословни условия на живот на населението и опазване на околната среда от шум (чл. 2 от ЗЗШОС), съдът намира, че самото нарушение не може да се характеризира като такова с ниска обществена опасност. Липсват обстоятелства, които да характеризират процесното нарушение като такова с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от същия вид.

Предвид гореизложеното съдът прие, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател за извършеното нарушение.

Наложената на основание чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС имуществена санкция е в минималния предвиден от закона размер, поради което не може да бъде намалявана. Така наложеното наказание е съответно на извършеното нарушение и с размер необходим за постигане целите на наказанието, визирани в чл. 12 ЗАНН.

Като окончателен се налага изводът, че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото, своевременно направеното искане и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна направените по делото разноски за процесуално представителство в размер на 80.00 лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на осн. чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 2022-1739-023-000008 от 16.09.2022 г. на Началника на РУ Велико Търново при ОДМВР Велико Търново, с което на „***, ЕИК 206500628, на основание чл. 34а, ал. 1 от ЗЗШОС е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лева, като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА „*** да заплати на ОДМВР гр. Велико Търново направените по делото разноси за процесуално представителство в размер на 80.00 лева

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Административен съд – гр. В.Търново.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____